

נֶבֶגֶם נָעַנְעַ לֹו בְּרָאְשׁוֹ וְאָמַר לֹו בְּזַהֲלֵקָה:

לִיְבִּינְיָה, דָאָס זָאָג עַד דִּירָ, אוֹ זְלִמְינָס
סְפָר אַיְזָה תּוֹרָה מְגַעַּן הַעֲלִיוֹן, עַכְבָּה לְהַקָּה,
וְתָחִי נְפָשִׁי.

זַיְזַי אִין, רַק יַוְסִיף-הַשְׂיִי חֹוְשָׁ
וְלַעֲבָדוּ בְּדָעַת וְהַשְׁכֵל נְסָן.
דוֹשָׁ כָּאַחַ מְמַשָּׁ, בָּן גִּילּוֹ
שְׁנִיאָוָר זְלִמָּן בָּאָא מַוָּה בְּרוֹךְ זְלָהָה.

(ב)

מְרַבְנוּ לְרַבְבָּר ר' אַהֲרֹן מִסְטְּרָאשָׁעַלָּע

בָּהָה, אָלְךָ תְּקִנְתִּי, פִּינְסָק.⁴⁰
שְׁלָום וְבָרְכָה מֵאתָה אָל כִּי תַּלְמִידִי
הַרְבָּה הַגָּי חַסִּידָא וְפָרִישָׁא סִינִי וְעוֹקָר
הַרְבִּים בְּנְגָלָה וּבְנְסָתָר, מִי אַהֲרֹן הַלוּי
יַיְנָן מִסְטְּרָאשָׁאָלָא.⁴¹

אָדָ"שׁ. קֹול דְּבָרִים אֲנֵנִי שְׁוֹמָעַ, קֹול
הָהָ שְׁחוֹצֵב לְהַבּוֹת אַשָּׁה, כִּי בְּסְבִּיבּוֹתָנוּ
עַמְדוֹ וַיַּצְאָו כַּעַשְׁבָּ פּוֹעָלִי אָזְן בְּלִי חֻקָּ,
וְדָבְרִים סְרָה עַל צְדִיקִי מַצִּיקִי אַרְץָ,
אֲשֶׁר מִמְּהָם מִקּוֹר מִים חַיִים שְׁוֹתִים,
נְעַגְמָה. עַכְבָּשׁוּ תְּכָפָה לְהַשְּׁיבָנִי
אִם אַמְתָה הַדָּבָר כִּי בְּסְבִּיבּוֹתָנוּ הַתְּבֻעָה,
וְאוֹאַשְׁבָהוּ אַיְךְ לְהַתְּנָהָגָה, וְאַשְׁא יַדְךָ כִּי
כָל עוֹד שְׁרוֹחָה הָהָ חַיִים יְהִי בִּי וְגַרְוּ נָר
הָהָ יְהַל עַל רַאֲשָׁי, בְּלֹא אַחֲשָׁה וּבְלֹא אַשְׁקָוֹת
מַלְחוֹם מַלְחוֹמֹת הָהָ בְּעֵד כִּיְקָ אַדוֹמָ"ז
נֶבֶגֶם. וְלַבְּיִ בְּטָח כִּי בְּזָכָות אַוְרָ"ז הַחֲדָש
אֲשֶׁר הָאֵיר בְּלַבְנוּ נָגֵבָר עַל הַמּוֹרְדִּי
אוֹ"רָ. וְאַנְחָנוּ נָלֵךְ בְּאֹור הָהָ אֲשֶׁר הָאֵר
בְּלַבְנוּ עַיִי צְדִיקָנוּ אַדוֹמָ"ז נְעַעַן, אַנְסָן.
וּבָהָ אֲשֶׁר רַבָּו דּוֹשָׁ בְּאַהֲבָה
רַבָּה וְאַהֲבָת עַולָּם,
שְׁנִיאָוָר זְלִמָּן בָּאָא מַוָּה בְּרוֹךְ זְלָהָה.

(ג)

מְרַבְנוּ לְרַבְבָּר ר' לֹוי יַצְחָק
בָּהָה, בֵּין המְצָרִים תְּקִנְתִּי.

יְשָׁפֹות הָהָ חַיִים וְשְׁלָום אֶל כִּי
מְהֹוֹתָה הָהָ רַבָּה הַגָּאוֹן הָהָ אִישׁ
אַלְקִים וּכְוֹן מַוָּה לֹוי יַצְחָק שִׁינָן.

וּמִ שְׁהַשְׁלָום שְׁלֹם יִשְׁים עַלְינוּ שְׁלָום
וְאַהֲבָה אַחֲתָה וְרַעֲוָת וַיְהִי לְבָבָם עַם
לְבָבֵי כְּאַשְׁר לְבָבֵי עַם לְבָבָם.

דָּבָרִ רָעָו וְתַלְמִידָיו הַמְשֻׁתָּה מַרְחָוקָה,
שְׁנִיאָוָר זְלִמָּן בָּן רַבְּכָה,
בֵּיתוֹ סְטוּרָנָא בָּת בִּילָא עַכְבָּה יַיְנָן

(מ)

מְהֻרְבָּר ר' שְׁלָום בְּהַרְבָּא הַמְלָאָקָה הַרְבָּר בְּרוֹךְ
בָּהָה, אָל וְאָרָא תְּקִנְתִּי אָפָרָאָבִישָׁטָשׁ.

שְׁלָום לְקָרוּב קָרוּב הָהָ לִידָאָיו, הָאָיִ
צְדִיקָה גָּמוֹרָא גָּדוֹל מְרַבָּן שְׁמוֹ וּכְוֹ
מַוָּה בְּרוֹךְ שְׁלִיטָה אָגָּד מְרַבָּן
וּרְבָנוּ נֶבֶגֶם מְמֻזְבָּזָה.

גִּיהָה קְבָלָתִי, וְכָن קְבָלָתִי מְכַתֵּב קְדוּשָׁ
מִידָּנָן הַרְבָּה הַגָּאוֹן הָהָ מִי זְלִמָּן יַיְנָן
אָוָל לְהַשִּׁיבָה לְכִיְקָה רַק דָבָר אֶחָד שְׁשָׁמְעָתִי
מִפִּי קְדוֹשָׁת אַמְוֹרָה הַקְדָּשָׁה זְלָל בּוּהָלָל:
דָעַר טָاطָע זְלָל הָאָטָט מִיר אַיִנְמָאָל
גִּיאָאָגָטָ, אוֹ וּוּרָע עַשׂ וּוּטָטָקָרָגָן אַוְיָף
מִיְּנָן זְלִמְינָן לְעַבְנָן אַיְזָנִיךְ וּוּאָרָע
קְרִיגָטָ אַוְיָף דָעַר הַיְלִיגָעָר תּוֹרָה, וּוּאָרָעָם
אַיְן אַיְהָם אַיְן נְכָלָדָיָא גַּאנְצָעָה תּוֹהָהָקָה
עַכְלָהָהָקָה, וְדָילָהָהָקָה. יוֹתָר אַיְן, וּבְטוֹחָה אַנְיָן
שִׁיבְנִין כִּיְקָ יַחְנָן מְעַתָּה.
דָבָרִ יְדִידָוָה בְּאַמְתָה בְּלָבְשָׁלָם,

שְׁלָום בְּמוֹהָרָר אַבְרָהָם.⁴²

(מַט)

מְרַבְנוּ לְרַבְבָּר רַיִל הַכָּהָן

בָּהָה, הָהָ בְּרָאְשִׁית תְּקִנְתִּי נְזִיִּין
חַיִים אַרְכוֹם אֶל כִּיְקָה הַרְבָּה הַצְדִיקָה
קְדוּשָׁ עַלְיוֹן, נְפָשִׁי קְשׁוֹרָה בְּנְפָשָׁו
מִמְשָׁ, קְשָׁש מַוָּה יְהָוָה יְהָוָה לִיבָּהָה
שִׁינָן סְזָוָן עד בִּיאָת יְנוּן בְּבָאָס.

אָדָ"שׁ. הַסְכָם כִּיְקָה עַל הַדְּפָסָת סְפָרִ
הָהָ לְקָוטִי אָמָרִים מִיּוֹם גִּיְתָהָה נְתָן
בְּלָבִי עַזָּה וְתַעֲצָמוֹת. וְעוֹד בְּאֹתָה הַלִּילָה
רָאִיתִי אֶת כִּיְקָ אַדוֹמָ"ז הַהָמָט נְעַעַן יְשָׁבָ
עַל כִּסְאָ קְדָשָׁו וְהָוָא עוֹמֵד עַלְיוֹן, וְהַהָמָט
הַעֲרוֹת בְּסֶוףְ הסָפָר.

ב"י, כן יקום וכן יהיה, הן בחלוקת הירושה
זיהון בשאר העניים. והשי"ת יעוזר ויושיע
בכל מליין דמטיבין, א"נ"ס"ו.
יוטר אין לי רשות לכתוב מפני
הרשות, וד"ל.

אביכם הדו"ש תם...
שניאור זלמן בא"א מ"ר מו"ה ברוך...
ישתדל נא להדלקת נר חנוכה
בהתפישת.

(ג)

מהרב ר' חיים חייקא מהמדורה להר"א מסטאלין
ב'ה, יומן ב', ר'ה כסלו שנת תקנ"ט,
פה המדורה.

ישא ברכה מאות ה' ידידי וידיד
ה' ידיד אהב"י, הרב הצדיק הקדוש
המפורסם, הנשר ה' מפליא לעשות
ופועל ישועות, בקש"ת מוהר"ר אשר
יחי', מ"מ בק"ק סטלאין יצ"ו.

זה היום עשה ה' נגילה ונשמה בנו
בנו הרגע ק' הבשורה שכבוד קודש
ידין רב הגאון הק' מאור הגולה מ"ה
שניאור זלמן י"נ יצא חפשי ממאסרו
ביום טוב י"ט בסלו השיתות יגמר
לנצח בעדנו מתחם ונש אולם

הבשרה ק' עיי בני הרב וכו' מ'
שמעאל יהי'.

⁴³ מפני חיים חייקא דפה המדורא.

(ג)

מרבנו לאנו ש לחוג ב'יט כסלו

⁴⁵ פק"ק, תק"ס, כסלו י"ט ב"ה.

לאחובי נפשי ר'ג רודפי צדקה וחסד
ישראלים ותמים און וכו' וכו' בכל
מקומות מושבთיהם היין אנס"ז.

זה היום בשנה דاشתקד עשה ה'
נגילה ונשמה בנו. לפि עניות דעתינו
צריכין אתם לברך ולהודות לה' הטוב
ומטיב את הכל שהחינו וקימנו והגינו

לא עת לחשות, כי לבני עוד נוקפי.
ע"כ יראה כ"ק י"ג להרבות בתפלה
ובתחנונים, וכאשר כ"ק למקומ מנוחת
מרון הק' המגיד זיל סמור, ישלה שליח
מיוחד מעדרו להזכיר אותו לטובה. ודו'
הטוב העושה שלום במרומיו יעשה שלום
בכל ובפרט.

דברי מהוות 42 אֲוֹהָבָו וְדוֹשָׁת בְּלֹנֶגֶת *

(33)

מרבנו לאנ"ש מן המאסר
ב"ה, יום ד' ... תקנ"ט, פה פעתערטבורג
עיר הבירה.
לכל אנ"ש הנאהבים והנעימים
היראים והשלמים, יושבי על מדין
בכל מקומות מושבותיהם הי"ו.

בקצראה אודיע למו כי יוסף הצדיק
בבית הסוחר הי', וזה ה' מאת ה' שעל
פיו ישק כל עם בית ישראל. וכן גם כן
אנכי שלחני ה' הטוב, ובטח ובלי ספק
לטובות עצמי ולטובות אחוי ורعي ייח"ג.
ע"כ תבטחו בד' הטוב כי עד מהרה אשוב
אליכם כחפצכם ותפצע ידי"נ אזהבכם
בלוג"ח ודושית,

שניאור זלמן בא"א מוהרב ברוד זלה"ה

(ג)

ב"ה, יומם ב' ח"י כסלו תק'גט"ה
מרבנו למשפחתו מן המאסר
פמיירברובוב במחניכת

לבניי לבנותיי לאנ"ש הנאהבים
והנעימים ולכל הדורשים בשלומי,
ה"ט א' ג' ז'

פָּנָן חַיּוֹ בְּלִיגְזּוֹר הַלְּחִים מְרוֹב עֲנוּגָתִי
וּבְלִאְכָה עוֹד לְהַתְּרָאֹת אֶתְכֶם חַיּוֹ הַנְּנִי
מֵצֹהָה כְּהִיּוֹם כִּי כָל אֲשֶׁר יֵצֵא מִפְּנֵי יְדֵיכֶן
הַרְבָּה הַקֵּר הַרְבָּה חַיִּים חַיְקִיל מַאֲמְדוֹרָה⁴³
יְנִינְוִידִין⁴⁴ הַרְבָּה הַקֵּר הַרְבָּה שְׁלָמָה מַקָּרְלִין⁴⁵
הַעֲרוֹת בְּסֻוף הַסְּפָר.

הפרוקורוד פעם הג' מקודם ... (האסיר מעלי הנחותיים מעל ידי ורגלי) והרשה ליתן [בחדר כלאי] שמן למאור, וביליה נפל שינה עלי, והנה בחלומי כי בא לחדר כלאי כ"ק א(ד)מו"ר [הצדיק] הרב המגיד זי"ע נ"ע בלוית בנו אדמור'ך הק' נ"ע בג"מ... ואמר לי בזה הלשון: מײַן טירער ולמינא תרע או מיר האבן [זיך] גרייט פון גן עדז און מיר וועלין זיך צוירק ניט זעצען אויף די ערטער (הערטער) בייז הש"י(ת) וועט פירין פון אלע(ז) דינגע [צורות אין] גרויסע נויטין [און] אין גיכען אויף תמיד. ע"כ ולמינא לעב (לייב) שטאָרְק זיך. ע"כ לשא"ק נ"ע מהרב המגיד [ולה"ה].

ואיך וכמעט שראיתי [אותם] נ"ע עוד בעינים פתוחות ונטלתי ידי וברכתי ברכות התורה ולמדתי משניות בע"פ. והנה בבוקר השכם ביום ח"י כסלו והדלת נפתחה זג' שומרים מזוניים נכנסו ולקחוני (ולקחני) לילד עמהם, וביד א' מהם היי תכרייך (מכתבים והלכתי לחצר עמהם להחרד) ושם היי מוכן אומניות ו^ז מצופה (מחופה) ברזל בלי שם חלון ונתנוני (ונתני) בו עם שומר אחד וסגר הדלת ותיכף נסע אתי [ונגסענו] עדך שעה

אחד ולא ידעתי安娜, ואח"כ עמדה. והביאו אותו בחצר הקיסר (הקייזער) יר"ה ונתנוני (ונתני) שם הקיסר (הקייזער) יר"ה לשופט. והקיסר (הקייזער) פאוועל יר"ה ישב על כסאו עומד ממלוי (ואני עומדים ממילו) ושאל וחקיר אותו הרבה והביאו אמר בע"פ וכותב (גמר אמר בע"פ ובכתב) ליתן [לי] חופשה (חופש) מבית כלאי אבל [אין] לי רשות לעזוב את (ה)עיר עד שיברר ^ז [את] משפטו לחסד א"ה או ח"ו. ותיכף הוליכו אותו חור(ה) לבית

לז'ימין ⁴⁶ זהה, ונפשי יודעת שאין זה בזכותי רק בזכות אדו"מ המגיד נ"ע, שהי' ביום הלולא דילוי".

بعد הס"ת שלחתם אליו הנני ברב

תודה לכם.

יהי נעם ה' עליכם ומעשה ידיכם יכנון בגו"ר, ובגו"ג, כחפץ לבבכם הטוב וחפץ דוש"ת בלונ"ח,

שניואר זיל'מץ' ⁴⁶ בא"א מו"ר מ"ה ברוך זלה"ה.

(נו)

מרבנו לר' פנחס שיק

ב"ה, ה' מקץ תקס"א.

לכ' הרב החסיד גאון מפורסם קדוש וטהור וכו' מוחה"ר פנחס שיק י"ג בק"ק שקלאָב.

אתה הראתה לדעת כי הצדיק אתה, אבל אני איני רואה צדקתה, תבוא אליו, ונתוכת, וה' הטוב המברך את עמו בשלום יעשה שלום אנס"ז.

(נו)

מרבנו לר' אהרן הלוי מסטראשלע (על מאסרו השני ושהרורו)

ב"ה, ג' ויחי תקס"א, פעטערבאָרג.

אל כבוד תלמידי המובהק גאון אלקי פי שנים ברוחיו (ברוחו) מו"ה אהרן הלווי ייחי.

ב"ה שהחיני וקיימני (שהחיני וקיימנו) לזמן הזה להודיע לתלמידי יקר לי, כבן הגשים שעשה אתי הש"ית, גדול הנש האתרון מן הראשון. ידוע (אודיע) כי נתנוני (נתני), בכלל מיוחד ביום ד' כסלה ⁴⁹, וכמעט שבעה(ת) ימים ישבת בלא (בלוי) נטילת ידים, ולא נתתי שינה לעיני בימים ובבלילות, עד שברוב רחמי הש"ית הביאו לי מים, וזה אירע ביום טו"ב ⁵⁰ כסלו, והנה לעת ערב בא אליו הערות בסוף הספר.

בתשובה ע"י השליח, ויעלה זכרוני לטובה על רعيון קדשו בכל עת מצוא.

דברי תלמידו מנשך עפר דגליו הקדושים תמיד,

פנחים בהרב הק' חנוך העניך שיק
וציל⁵⁶, מ"צ דק' שקלאב.

—
(נט)⁵⁷

רבני לרלו"ץ מברדייטשוב (אודות חלום)

ב"ה, א"ח של סוכות תקס"ג לפ"ק,
פה לאדי.

אדברה נא שלו אל כ"ק הרב הגאון קדוש ונראה ע"ה פ"ה, דיתיב בתונא דלאבי וכו' וכו' וכו' מורה לוי יצחק שיחיה, אב"ד דק' ברדייטשוב י"ז.
ג"יה הגעuni ושמחתני, והנה סוד ה' לידיאו, על של עתה באתי לגולות אוזן קשבת אוזן שומעת, הון כל יקר ראתה עני חלום טוב חזיתני.

דכירנא כד הוינה כי רבינו נ"ע שלח אותו אדמור"ר נ"ע על סעודת פורים להיות מן הנמנים מסביב לשולחן הה"ק המנורה הטהורה, הר"ר יוחיאל חתן ר宾נו הגדל הבעש"ט נ"ע, ובבלתי ממן דרך כבושא לעבודת הש"ית. והנה בליל האזהרי מראות זו, את כ"ק מורנו נ"ע והוא הקדוש ה' ייחיאל נ"ע עומדים עלי מסביב למיטתני, והוא חזר את כל מאמרי הקודושים, ואדמור"ר הקדוש נ"ע הוסיף מדיליה, אשר מליבא לפומה לא גלייא. ואח"כ חזיתי את כ"ק שהיה מחוץ וממש קשר א"עأتي פומא לפומה בהתקשרות שלימטה. וכולנו ייחדו הלכנו להיכלא קדישא דביה יתיב ר宾נו הקדוש הבעש"ט נ"ע, והוא גילה לנו סודות געלמות.

וע"כ בקשתי את כ"ק ייחי' להסביר אותה דברה, אם הוא ג"כ ראה זאת, כי בלי ספק גם הוא ראה.

להמוכ"ז מסרתי התשובות הר"ן כאשר ביקש ממני, ואני שולח אותם לכ"ק

כלאי רק שומר א' על עגלת פתוחה והעמיד אותו לפני שר בית הסהר, ומסר לי (לו) פקודת(ו) יר"ה בכתב (ו)חתימת יד הקיסר (הקייזר) יר"ה, ותיכף יצאתי לחירותה באותו היום

ח"י כסלו⁵⁸ ועתה תלמידי (תלמודי) יקירי ייח"ג (מח"ז) אין מלה בלשוני להודות לד' חסדו ואף מבני אלף אלפי מהחסד שעשה עמדי וקטונתי מכל החסדים (ולו דומי' תהלה ולבי מלא בטחון בחסדי הש"י) כי לא תמננו ובב' יטשני (יטשוני) ויוציאו כאור משפטיו ובר [לבבי וכי"ר] (לבב א' ווא'). (ו) מהמת שלא הי תחת ידי גלינו אחד שלם כתבתי על ארבעה). לקרווא (וקרא) את המגלה הנזאת לפניו כל ידידי (ו) נשינו אנ"ש. ועתה יתן הש"י (ו) חיים ארוכים ושלוום ושנת רנה (רעווא) וחדוה במהרה ברוב תעונג ונחת. דברי מورو מיחל לכל טוב וכו'

שניואר זלמן בן אהוני אבי מורה"ר (מוח"ה) ברוך זל(ל)ה"ה.

בעזה"י (ב"ה) המכתב הלו שהוא בן ארבעה (דפין) מהרב הק' מאור הגלות מלadier זלה"ה (ז"ל) קיבלתי במתנה מקדושת הרב הרב הצדיק הסבא מאפטא (מכבוד קדושת רשבב"ק מאפטא ייחי'). ואני נתתי לו בעדו טזיליק [של] משי ופיישקע בסוף מאה כ"ק אדוני (מורין) אבי זקני מוריינו ורבנו המגיד הקדוש (ז"ל).

ישראל במ(ו)הר"ר שלום⁵⁹.

(נח)

מכتب ופדיון נפש מר' פנחס שיק לרבני ב"ה, פה"ק שקלאב, תקס"א ח"י טבת⁶⁰.
פ"ג

פנחים בן רחל, שיזכה לעלות על סולם בית קל בלי הפוגות. ויתעוטם טעם תורה ה' תמיימה. זוז"ג נחמה בת פיגא עכיו"ר⁶¹.
יקבל נא כ"ק אדמור"ר י"ג מק"ק לאדי הערות בסוף הספר.

שווהך, אין די מצוה פון תוה"ק ושמרתם
איו גרויש.

היט אפ מיין ליב קינד, וארים בני
בנים זענין לבנים גיגליכין.

דער דוקטיר זאגט מיר או נאך אוואך
ציט וועל שוין אהים קאנין קימין.

גריש אלע גאר גוט, און האב מיך איין
דין הייליגין זיניג, ובפרט אום שבת
קודש.

דברי בתק' וואש איו ניגיריך דיך שוין
ציא זעהן דין ליכטיגע צורה גיונגעער
הheid און פריליך,

דיבורה לאה.
גרושין אלימין.

(סב)

רבנו לרולי"ץ מברודיטשוב (בעניין אתרוג)

-ב"ה, יומן ד' לך תקס"ד, לאדי.
ישיפות ה' חיים וברכה וכט"ס אל
כ"ק מהות' הרב הגאון הצדיק הק'
מופת הדור נור ישראלי כ"ק ש"ת
מוריה לוי יצחק שי"ג, אבד"ק באדר.
אד"ש. שמעתי שכ"ק י"ג קיבל מא"י
תיזב"ב ב' אתרוגים על החג העבר. מאד
נפלא בעניין על אשר לא שלח לי א' כדרכו
בקודש. נא תכוף להסביר.
ואשאך ידידו מהות' דוש"ת באהבה
רבא רחימתא עזיזא.
שניאור זלמן בא"א מורה ברוך זלה"ה.

(סג)

רבנו לרולי"ץ מברודיטשוב (בעניון שו"ב)

ב"ה, יומן ד' מקרע תקס"ד, לאדי.

ישע רב אל כבוד מהות' הרב הצדיק
הק' המפורסם הגאון, גדול מרבן
שמו, איש אלקים מוהר"ר לוי יצחק
אב"ד ק"ק באדרדייטשוב י"ג.

מכתב קדשו קבלתי והיה לי לעונג רב.
אבל אחת דברתי ולא אשנה, כי nondutti
על הבירור כי השו"ב מ' יונה הידוע היה
עליו רינון, וד"ל. ע"כ אני אני מסכים

במתנה, שייעלו לרצון לפני רצונו הק'
כבכורים.

זבוז אשאך יידידו דו"ש או"ג נפש
תדרשנו לטובה כל הימים,

שניאור זלמן בא"א מורה ברוך זלה"ה
שלום לכל ב"ב היקרים שי.

(ס)

מר' פנתס שיק לרבענו האמצעי

ב"ה, יומן ד' מקרע תקס"ג, שקלאָב.

ישאו הרים שלום להאי גברא רבא
ויקירא, קדוש ישראל, גאון קדוש
ומפורסם צדיק, ונורא מוהר"ר דובער
שליט"א בן מזרן הקדוש ייח"ג

הענין שדברנו אלא בשתיים אדות
הבליעל אביגדור יי"ש, בל יגיד ובל
יגלה לכ"ק מר"ז הקדוש בשום אופן
בעולם, כי דאג יdag על זה. וד' המשלט
לרשות רע כרשעתו ישלם לאותו הרשות,
וד"ל.

ועתה עיר את כ"ק י"ג כי בל אהוי
עוד חזור, כי ראשי כבד עלי מנשוא, ע"כ
לדעתינו על ימי החג הק' פסח הבעל
יבין על מקומי איש אחר.

דברי ידידו וחברו הכהן למלו
והסר למשמעתו.

פנחים בהרבה"ג מורה חנוך העניך שיק
ז"לה"ה⁵⁶ משקלאָב.

ימסור לכ"ק מזרן שליט"א את שמי להזכרה.

(סא)

מכתב לרבענו מבתו דברה לאה

ב"ה, א' ויחי תקס"ג⁵⁸.

לאבי הרב הצדיק הק' הגאון מוהר"ר
שניאור זלמן ייח"ג.

ב"ה بعد בריאתי. דער עיקר איו מיר
נאך ציא וויסין וואש כ"ק טיהט, וארים
מעשה אבות ירשו בניהם, א"ז כ"ק איו גוט
איו מיר אויך גוט. אבקש מכ"ק נישט
זאגין ציא פיל חסידוש, ווארום ביוט זיך
הערות בסוף הספר.

כמר יחזקאל נ"י מכפר סאמנאזוקא. אד"ש, הנני לכ"ה ברב תודה עמוקה דלבא بعد אשר הגדי לעשות עmedi ועם ב"ב י"ג, ובعد זה הנני שולח לו את ברוכתי לכ"ה טובה. ולאריכות יו"ש טובים בכ"י אנס"ו.

דברי המברכו בלב שלם,
שניואר זלמן בא"א מ"ה ברוך זלה"ה.

(טו)

מרבנו להגדיך מקוזניץ

(שולח לו פ"ג מהה"מ לבعش"ט)

ב"ה, יום ג' י"א אדר שני תקס"ה, לאדי. חיים ארוכים אל כבוד ידיד ד' ויד"ג, הרב הగאון הק' מופת הדור, רב פעילים וכו' מוהר"ר ישראל מ"מ מק"ק קוזניץ יצ'ו.

אדשה"ט, נערתתי לבקשתו ושולח לו רצוף פה הפ"ג מכ"ק אדומ"ז מאור הגולת המגיד הק' זלה"ה נבג"מ אשר נתן מידו הקדושה ליד קדשו של ربנו, האגדל והנורא הבуш"ט נ"ע. דכירנה עוד בהיותי בבית נאה קדשו של ربנו המגיד נ"ע בימי חורפי, בעת שקבלתי הפ"ג במתנה מכ"ק איש אלקים וכו' מ"ה פנחים מקריצ', הריאתיה לפני עיני טוהר ربנו נ"ע, ואמר לי בזה"ל: ..וואה הסידים קאנין דאס איז נאך דאס ערשטע וואש האב דער לאנט דעם הייליגין רבין הבуш"ט זלה"ה, עכ"ל הק'. אבל אני איני נותן לך"ק במתנה, כי יקר ושה עלי מכל הון דעתמא רק באופן אם ישלח לי כ"ק את

הכתבים כאשר דברנו או בידו הביריה. ועתה שלום מאודה"ש, וימיו ושבותיו יאריך ד' הטוב לנפשו ונפש או"ג דו"ש מלונ"ח בכל עת.

שניואר זלמן בא"א מ"ה ברוך זלה"ה. לכל המסתופפים בצל קדשו שלום, וביחוד לידי"ג התורני מ' זעליג נ"י מדובנה.

ב"ה

דובער בן חוה לישועה בגו"ג ולרפואה

בשם אופן שיחזור לאומנותו, וכ"ד ע"פ דתיה"ק, ומן השמים יرحمו עליו. זוד' ישפות שלום וחיים טובים, כנפש תדרשו לטובה, שניואר זלמן בא"א מ"ה ברוך זלה"ה.

(סדו)

רבנו לר' זוסיא מאניפאלי (על תלומו)

ב"ה, יום ב' בא תקס"ד.

ישא ברכה מאת ה' ידיד ה' וידיד נפשי הרב הקדוש איש חי רב פעילים מופת הדור וכו' מוהר"ר משולם זומיא⁶⁰ י"ג מאניפאליע יצ'ו.

עוד בשנה דاشתק באתרי במכתב ו' למחר' הה"צ הק' מוהר"ר לוי יצחק י"ג מבארדייטשוב אודות החלום. ועתה על השנות דברי החלום נפלאתי, אותן באות ובמראה ולא בחידות. וזהו: בשעה א' אחר חצות שכבתاي על ערשיו, והנה חלום חלמתי שעלייתי מהיכל להיכל עד היכלא קדישא של אדומ"ז הבуш"ט והה"מ ב"ע זלה"ה. ושם נשנו אלו הדברים הידועים לכ"ק מהת"צ הקדוש בו"ק מוהר"ר ייחיאל חתן הרב הבуш"ט ז"ל, אשר מסר לי בי"ט פורים, בעת שלחה אותו הה"מ נ"ע על סעודה שלו.

וגם את כ"ק ראיתי בפעם השנייה בהיכל. וראיתי שכ"ק אדמור"ר הה"מ נ"ע נשקו על מצחו ואמר לו בזה"ל: גי צוריק ווארין מען דארף דיך נאך דארטין. עצלה"ק, זי"ע.

אלי גילה מ"ר הבуш"ט זי"ע דברים העומדים ברומו של עולם, אשר בברבות הימים אודיעם.

דברי ידיב"ג דושית,
שניואר זלמן בא"א מ"ה ברוך זלה"ה.

(ספה)

מרבנו להגיד כמר יחזקאל (ברכת כוח"ט)

ב"ה, ערב ר"ה תקס"ה, לאדי. להងיד המפורסם יו"ש איש אמרת הערות בסוף הספר.

בפרט בין אנשים אוהבים נאמנים כמונו, אשר אוהב א נכי את רום מעלה קדשותו ותורתו הרמה עד אין חקר וקץ. וע"ז יעד עלי מחותה' הרב הגאון ה'ק' וכו' מבארדייטשוב יחי' נצח. אבל טוב ויפה עשה בוה' ב'ק' י"ג שגילה בזה אוני תכף כאשר שמע ב'ק' י"ג ולא טמן ח"ש לבב קדשו, כי מי יודע מה שהי' נצחה מזה חוויש אם הי' בינו טינה כחוט השערה חס ושלומם, כאשר עשוبني ובין הרב הצדיק המפורסם איש אלקים וכו' הר"ב ממעוזבון שי"ג. אבל גם שם לא הוועיל למו, כאשר ידוע לרום"ק על הבירור.

ועתה אני רואה בחוש כי ידי"ג, נצמד לי כאה מבטן ממש, ה"ה הצדיק ה'ק' בו"ק וכו' מוה"ר דושע י"ג⁶² מאניפאליה, הוא מלאך ה' ונביא אמרת בלי שום ספק, כי בעת התבערה הראשונה אמר לי בוה"ל: גידינק ולמיינא טערצע, פאלג מיך, שוואג נישט, פאר ענפער זעך, וויז אויש איז נישט, נישט שולדיג, ווועט עס דיר אמאה ציא נוצין קימין, ווארים איך ועה או דייא וועשט נאך אלליין מאהלא לויידין. עכ"ל ה'ק'. ועתה אשים מחסום לפאי, ואעד לי עדים נאמנים וצדיקים, א' מהותני הנ"ל, והב' ה"ה הרב הצדיק הגאון ה'ק' המגניד מקאנזינץ י"ג. ואני מסיים ואומר בהן שליל'י כי הכל שוא ושקר.

ואחכה לקבל עד מהרה מכתב בשורתו ה'ק', שמחה מלבד ק' את כל. ועתה שלום מאודה"ש.

ד' יידיוד"ש נס"ו, שניאור זלמן בא"א מו"ה ברוך זללה"ת. שלום לכד"צ י"ג.

(סט)

מרבונו להרב ר' אהרן מסטראשעלע

ב"ה, א' וירא תקס"ט.

لتלמידי הרב החריף ובקי גאון וקדוש מ' אהרן י"ג מסטראשעלע⁶³. לפלא, עינתי בכל המקומות שציין לי

שלמה לחולי דגליו ולטהר נ'ר'ב' שלו בהמואר של התויה"ק ולאמונה חכמים באמת וחו"ש אותו ואת ביתו בכלל כל ישראל, אכ"ר.

פ"ג ב' זהובים

(סז)

מרבונו לר' פנחס שיק

ב"ה, يوم ה' לך תקס"ז, לאדי.

لتלמידי הרב החסיד ה'ק' גאון ותורני מו"ה פנחס י"ג משקלאב שיק.

אד"ש אודיע לכת"ר כי בוה' הלילה לא בחלום רק במראה כמדבר איש אל רעהו, חזיתי אדום"ז הה"מ נ"ע ומימי נו ישב בנו אדום"ז ה'ק' נ"ע, ואני עמדתי למלומ, והוא אדום"ז הה"מ נ"ע אמר לי בוה"ל"ק שלמעה"ש בל אשנה את מקומי לשקלאב. ואמר לי הטעם, שכת"ר שהוא תלמידי יתקן את כל בשקלאב וידו כידי. עכ"ל ה'ק'. וב"ה אשר קמתי תלמיד הגאון כמהו.

ז"ג אין.

מנאי רבו המובהק,

שניאור זלמן בא"א מו"ה ברוך זללה"ת.

(סח)

מרבונו להרב ר' אברהם יהושע העשיל מאפטא

ב"ה, יום ה' דחנוכה תקס"ז, פה לאדי.

חיבים ארוכים ושלום רב אל ב'ק' ידי"ג וידיד ה' הרב הגאון ה'ק' המפורסם איש אלקים שר התורה וכו' וכו' וכו' מוהר"ר אברהם יהושע העשיל י"ג, אב"דק' קאלבמאב ואפטא ועוד יצ'ו.

אד"ש. מכתב קדשו קבלתי ע"י השטאפעט, ותסمر שעדרות ראי באמת וחיל ורעדת אחותני, בהכיתוי כי יש אנשים טורדים אנשי בליעל, הרוצים לעשות רק פירוד לבבות חוויש בין איש לרעהו, הערות בסוף הספר.

קבלתי השקלים סכום ארבעים ומשרטטים ע"י השליח לאורה"ק ת"ז, שיתנים לידי"ג הרב שי"ג.

מנאי הדו"ש באהבה,

שניואר זלמן בא"א מוחה ברוך זלה"ה.

(עג)

מרבנו לר' ליב פינסקער

ב"ה, יומ ב' לך תקע"ז, פק"ק לאדי.
להנגיד הרבני המועפ החסיד השלם
מוח"ר ליב פינסקער י"ג.

כאשר גודעתני שנמצא ת"י חומש עם
כ"י הגותיו של כ"ק השר ר' שאל
ואהל נבג"מ, ישלח אותו אליו על ב'
שבועות, ושכרו כפול יהי.
ד' ידידו"ש המברכו,
שניואר זלמן בא"א מוחה ברוך זלה"ה.

(עד)

מרבנו הגדל לבנו רבנו האמצעי

ב"ה, א' דאה ת"קע"א קאונן.
לבני יקורי הרב המופלג חכם עדיף,
ירא ה' באמת מ' דובער יחי' נצח.
כאשר יבוא איש זקן וימסור לך תבריך
כתבים בשביili תקבלם מידו הקדושה
ותסגרם, וכל תביט בהם עד אשר אבא
אי"ה. ובול תשאל אותו על שמו, רק תקבל
שלום ממנו. יהא רעווא שתוקים ברכתו,
אנס".

אביך אהובך בלונ"ת

שניואר זלמן בא"א מוחה ברוך זלה"ה.

(עה)

כני"

ב"ה, ב' דסליחות תקע"א לאדי.

כוח"ט לבני יקידי וחביבי, אור
החוור, מופלג בתוייר הרב החסיד
וכ"ו במר דובער י"ג.

קבלתי ע"י השליח את כל, ותשובי
בthalט שאינו מסכים בשום אופן שתשאר

ולא מצאתי. רק בקובץ תשובה הרמב"ם^{๖๓}
ח"ב תשובה נ"ח מצאתי, ומקיל ג"כ
כבד והצדק אותו. ואם חכם בני ישמה
לבי גם אני.

מנאי רבו אהובו אהבה שלמה,
שניואר זלמן בא"א מוחה ברוך זלה"ה.

(ע)

מרבנו להחסיד ר' שלמה משקלאוב

ב"ה, ה' וירא תק"ס"ט, לאדי.

לתלמידי הרב המובהק אור החוזר
החסיד המופלג וכו' מ' שלמה נ"י
בק"ק שקלאוב.

יעינתי ובררתי היטב היגיון שלשה
אלוי, ומגה כלם כיוון לדעתי. אבל המאמר
המתחיל שיש אלף שניין וכו' לא כיוון
יפה, ודיל.

מנאי אהובו באמת ודו"ש,

שניואר זלמן בא"א מוחה ברוך זלה"ה.

(עא)

מרבנו הגדל לבנו רבנו האמצעי

ב"ה, יומ ד' וירא תק"ס"ט, לאדי.

לבני יקורי וחביבי, משוש כל, איש
חמודות, התורני החסיד במ"ר דובער
י"ג.

רבות נפלאתי על אשר לא קיבלתי מאתך
שום ת"א אודות הענן הנחוץ לנו, אבל
מורא עולה על ראשי פון ואולי לא قيمة
את אשר צויתיך. אני בעת מוטל על ערש
DOI ואין בכחיו לפעול מאומה בלבדך, ע"ב
תמהר לבוא לביתי.

דברי אביך דו"ש אהובך בלונ"ת

שניואר זלמן בא"א מוח"ר ברוך זלה"ה.

(עב)

מרבנו להנגיד מ' ברוך הורוויטץ

ב"ה יומ א' ויקרא תק"ס"ט, לאדי.

לאהובי הנגיד התורני וכו' מ' ברוך
הורוויטץ י"ג.

הערות בסוף הספר.

תושבי ק"ק מוחילוב היו. אד"ש. שמעתי הדבר ריבות ותרגונם בטני לcold הקורא. הלא אחת ושתיים דברתי עמהם פא"פ, וגם ע"י מכתבים, שלא בזה חפץ ה. עצמי אומן למו שמעתה ידורו זע"ז בנחת ושלוחה והשקט ובטה, ואו בטח ימלא ה' כל משאלותיהם לטובה ולברכה בל"ס אי"ה. הנה מטרידים אותו בדרכיהם וגורמים יסורים. נא אхи, מעתה יהיו שלום במעונכם, ואו ה' יהיה בעוריכם בגו"ג, אנס"ו.

ד' אוחבכם בגו"ג דו"ש בכל עת,
שניואר זלמן בא"א מוה ברוך זלה"ה.

הערות למתבי ה„גניזה“ דלעיל

- 1) לא מצאתי בשום מקום בספר היסודות חב"ד שהיא עניין מיוחד ללימוד בספר זה, גם אני זכר אם בכלל מזכיר הוא בהם.
- 2) הוייפן שכח לכתחזק בכל מקום שהה"מ מזכיר את אביו ברכת המתים "ויל" או "וליה", כמו שמצוינו בחתימתו של הה"מ על הסכמה בספר "הלכה פסוקה" (נדפס בתקכ"ה), שנודפסה גם בס' אגרות קודש ס"י ה': "הקי' דוב במורה"ר אברהם זצלה"ה מגיד מישרים זק"ק מעוזריטש זק"ג קאריך" וכן היא חתימתו כמעט בכל מכתבו שננדפסו שם שלא מהגינויו דן.
- 3) הכנרי שמעילא בלבד ולא "שמעול שמעילא חלו" וציוון שם המשפחה "הوروיטק" מעוררים חשש. השווה לעומת זה את התואר שכותב רבנו לאחיו (בספרנו ס"י ס"ו): "... מוהר"ר פנהס סג"ל אב"ד ...".
- 4) סגנון מודר וחושוד.

- 5) אביו של רבנו הילעדיין חי און. ראה מה שבכתבו בארכובה בספרנו בהערות לס"י א.
- 6) בכינוי "הרבי" מכונה רבנו בפי חסידי ואלין ופולין. על מקומו של כינוי זה בספר אדרמור' הריני"ץ זיל מלובאויז באחת משיחותיו (לקוטי דברים, יט כסלו תרצ"ד) את המקובל איש מפי איש מפי ר' גהום מטשרנוביל: הה"מ ציווה לר' ווסיא מאניפולי בזה"ל: שריבן אונזער גאון ר' זלמניו ליטוואק עד זאל קומען צופארן. אז החלו החברים קדישא לקרוא בשם "רב". הדבר hei בקץ תקל"ב בזמן אסיפות תלמידי המגיד לרובנה, המוזכרת במכתו של רבנו שנודפס לעיל בספרנו ס"י ק"ג. בבוא רבנו לרובנה סיפרו לו ר' אברהם המלאך ור' ווסיא כי רבט כינהו בשם "רב". — מן הוייפן וראי שגעלם כל הסיפור הוא והוא הקדים מלבו את העניין בשנתיים ימים. מסיפור זה וכן מכתב העדאה שנחנן המגיד לר' ליב שרה"ס, נדפס בס' אגרות קודש ס"י ו) נוכל להוכיח כמה זהיר בלשונו וקמצן בתארים הי' המגיד מעוזריטש, — ולעומת זה לפניו שפע של תארים מופרזים בכל מכתבי ה„גניזה“.

- 7) בין תאריך מכתב ו' לתאריך מכתב ז' ישנים 10 ימים. צא מהם ב' שבתות וצום ט"ב — נשארו 7 ימים לנסעה מלאוני לרובנה שהරחק ביןיהן הוא כ-400 ק"מ בקו אורי!
- 8) נראה ש"ר"ן זה הוא ר' ז' מהרוונקה תלמיד הבעש"ט (זקנו של ר' ז' מברסלב) והוא עלה לא"י בשנת תקכ"ה (תו"ה"י ח"ג ע"מ 18) — שש שנים לפני תאריך מכתב זה.
- 9) מכתב י"א נכתב בויטעטס ומכتب י"ב — ברובנה. המרחק בין רובנה לויטעטס הוא כ-400 ק"מ בקו אורי, וא"א לעבור מרחק כוה במנאי הנסעה של או משך שלשה ימים שבין תאריכי שני המכתבים.

- 10) שם אביו לא הי' אברהם אלא אליעזר ליפמן. בן נרשם על מצבת ר' ז' (עפ"נ וכוכ' כ"ש משולם וסיל בראש"ג זלה"ה שנת תק"ס ה' שבט), וכן הוא חותם בהסכם על הספרים גנווי יוסף וסוד יcin ובעז: משולם וסיל במל' (במו' ליפמאן). — אגרות קודש ס"י ט"ו.
- 11) תאריך הפ"ג — ב' וירא — חל או בי"ג חשוון. בס' מפתח ההסכמות מובאת הסכם ר' פ' הורוויץ על ס' תוכאות חיים בט"ו חשותן תקל"ב בבראדי. המרחק בין אוניפאלן לבראדי הוא

שם על י"ג הבע"ל, רק תקופה תבוא לביתי, ונתפלל ונשובה ייח"די, וד"ל. וטובי הימים מן האח"ד.

מנאי אביך אהבך אהבה בלי גבול,
שניואר זלמן בא"א מוה ברוך זלה"ה
קבלתי ב' אתרוגים.

(עו)

מרבנו לאנ"ש דמוחילוב (על השכנת שלים
ב"ה, יום ג' שלח תקע"ב, לאדר' ז' לאנ"ש יידידי המופלגים בתורה
החסידים מטיבי לכת יחי' נצח,

הערות למתבי ה„גניזה“ דלעיל

- 1) לא מצאתי בשום מקום בספר היסודות חב"ד שהיא עניין מיוחד ללימוד בספר זה, גם אני זכר אם בכלל מזכיר הוא בהם.
- 2) הוייפן שכח לכתחזק בכל מקום שהה"מ מזכיר את אביו ברכת המתים "ויל" או "וליה", כמו שמצוינו בחתימתו של הה"מ על הסכמה בספר "הלכה פסוקה" (נדפס בתקכ"ה), שנודפסה גם בס' אגרות קודש ס"י ה': "הקי' דוב במורה"ר אברהם זצלה"ה מגיד מישרים זק"ק מעוזריטש זק"ג קאריך" וכן היא חתימתו כמעט בכל מכתבו שננדפסו שם שלא מהגינויו דן.
- 3) הכנרי שמעילא בלבד ולא "שמעול שמעילא חלו" וציוון שם המשפחה "הوروיטק" מעוררים חשש. השווה לעומת זה את התואר שכותב רבנו לאחיו (בספרנו ס"י ס"ו): "... מוהר"ר פנהס סג"ל אב"ד ...".
- 4) סגנון מודר וחושוד.

- 5) אביו של רבנו הילעדיין חי און. ראה מה שבכתבו בארכובה בספרנו בהערות לס"י א.
- 6) בכינוי "הרבי" מכונה רבנו בפי חסידי ואלין ופולין. על מקומו של כינוי זה בספר אדרמור' הריני"ץ זיל מלובאויז באחת משיחותיו (לקוטי דברים, יט כסלו תרצ"ד) את המקובל איש מפי איש מפי ר' גהום מטשרנוביל: הה"מ ציווה לר' ווסיא מאניפולי בזה"ל: שריבן אונזער גאון ר' זלמניו ליטוואק עד זאל קומען צופארן. אז החלו החברים קדישא לקרוא בשם "רב". הדבר hei בקץ תקל"ב בזמן אסיפות תלמידי המגיד לרובנה, המוזכרת במכתו של רבנו שנודפס לעיל בספרנו ס"י ק"ג. בבוא רבנו לרובנה סיפרו לו ר' אברהם המלאך ור' ווסיא כי רבט כינהו בשם "רב". — מן הוייפן וראי שגעלם כל הסיפור הוא והוא הקדים מלבו את העניין בשנתיים ימים. מסיפור זה וכן מכתב העדאה שנחנן המגיד לר' ליב שרה"ס, נדפס בס' אגרות קודש ס"י ו) נוכל להוכיח כמה זהיר בלשונו וקמצן בתארים הי' המגיד מעוזריטש, — ולעומת זה לפניו שפע של תארים מופרזים בכל מכתבי ה„גניזה“.
- 7) בין תאריך מכתב ו' לתאריך מכתב ז' ישנים 10 ימים. צא מהם ב' שבתות וצום ט"ב — נשארו 7 ימים לנסעה מלאוני לרובנה שהרחק ביןיהן הוא כ-400 ק"מ בקו אורי!
- 8) נראה ש"ר"ן זה הוא ר' ז' מהרוונקה תלמיד הבעש"ט (זקנו של ר' ז' מברסלב) והוא עלה לא"י בשנת תקכ"ה (תו"ה"י ח"ג ע"מ 18) — שש שנים לפני תאריך מכתב זה.
- 9) מכתב י"א נכתב בויטעטס ומכتب י"ב — ברובנה. המרחק בין רובנה לויטעטס הוא כ-400 ק"מ בקו אורי, וא"א לעבור מרחק כוה במנאי הנסעה של או משך שלשה ימים שבין תאריכי שני המכתבים.

- 10) שם אביו לא הי' אברהם אלא אליעזר ליפמן. בן נרשם על מצבת ר' ז' (עפ"נ וכוכ' כ"ש משולם וסיל בראש"ג זלה"ה שנת תק"ס ה' שבט), וכן הוא חותם בהסכם על הספרים גנווי יוסף וסוד יcin ובעז: משולם וסיל במל' (במו' ליפמאן). — אגרות קודש ס"י ט"ו.
- 11) תאריך הפ"ג — ב' וירא — חל או בי"ג חשוון. בס' מפתח ההסכמות מובאת הסכם ר' פ' הורוויץ על ס' תוכאות חיים בט"ו חשותן תקל"ב בבראדי. המרחק בין אוניפאלן לבראדי הוא

- כ-100 ק"מ בקוו אוריינט וצעיג אם הספיק לו הזמן שבינתיים לבנות מיד לביצוע החלטתו שם את ההסכמה. (את הספר הנ"ל עצמו לא ראייתי).
- (12) על מצבתו נכתב: פ"ג וכיו' מורה יהודה ליב בהר"ר יהיאל מילאן נספר ביחס כ"א בטבת בשנות תק"ג לפ"ק ! (הויפן מהיה מתיים ...!).
- (13) תשובה הרוב"ז לא נדפסו מעולם באמשטרדם (בית עקר ספרדים).
- (14) החיתון שביניהם היה ע"י נבדיהם. בילא בת ר' דוב בער (אדמור' ר' מאיר הצעיגי) בן רבינו נישאה לר' יקותיאל זלמן ביר יוסף בונים חתן הרלווי"ץ. אדמור' האמצאי נולד בפי' כסלו תקל"ז, לאחר תאריך מכתב זה ! (וע"י בספרנו סי' ס"ב כי בשנות תקנ"ט לא היו עדין מחותנים).
- (15) הכנוי „בעל השולחן ערוץ“ מוזר, כי אז רק התחיל לחברו והשלים רק חלק או"ח בשנתו אצל הה"מ (הקדמת בניו לש"ע, מובאת בספרנו בח"ש במבוא לקוברטס כתבי היד של השו"ע). השו"ע נדפס רק לאחר פטירתו.
- (16) כאן מרומו לחוב"ז, ומסופקני אם כבר בשנות תקל"ב היה מקובל שם זה. (המקור הראשון שבו מכוני חסידי רבינו בשם וזה הוא במכתב רבינו לר' מאיר מקאליסק, בספרנו סי' ק"ג).
- (17) בזמן הה"מ נדפס החוק לישראל רק פעמי אחת, בשנות ת"ק, במצרים (בע"ס). בהקדמת חוק לישראל דפוס קארען (לאחר תקל"ו), שהוא שנות יסוד הרפובליקה בקארען — קריית ספר ש"א עמי' (302) מדבר על חשיבות הספר „שנודפס במצרים ואינו במדינתנו“. בשנים שלאחר מכן נודפס החוק לישראל פעמים רבות (בערך אחת ל-5 שנים בממוצע עד ימינו) ונעשה בספר נסוח מחדש"ב בתקופה ההיא שאיננו מוצאים לו זכר בשום מקום. וכך"ב לא מצינו לתלמידי הה"מ שיעסקו בס' חוק לישראל.
- (18) לכל הפחות במכתב המליצה היה לו למיפוי המכabbim לכנות את רבינו בשם המלא „שניאיר ולמן“. (ראה על כך לעיל עמ' רמ"ב סי' ג').
- (19) בלקוטי דבריהם (ט"ו פרק י"א) מסופר שהרמ"ם היה נוכח בעת הסתלקות הה"מ. (ואולי יש לתרץ את הויפן, כי באותה שעה לא היה בחדר?).
- (20) הוא הר"י מרוזין. כבר נזכר בלא כל ספק כי אין זה כתוב יד מקורו, ובعد העתקה לא היה משלם מתיר כזה. ואוליו אה"ל שם החitemה: הר"י מרוזין הועתקה, לשם היה צריך לכתוב זה בצוות חתימה ומעבר לדף דוקא ? ... אם לא לשם חיקוי וויזוף אגרת מקורית.
- (21) הכנוי „בן גילנו“ מוזר. במכabbim האתומים המובאים בספרנו חולק רבינו להרמ"ם בבד של תלמיד לדבו. הויפן גם סותר את עצמו כי לקמן בס"י מ"ב ומ"ג הוא כותב עליו (מרונו ורבינו).
- (22) בראש המכabb מכהנו רבינו אדמור' ר' ובסיומו הוא כותב „חברו“ — התאמצות יתירה של זייפן לדיוק ביחסים שבין המכabbim.
- (23) מחלוקת בין רבינו ור' ממעזיבונו הייתה רק בסוף ימיהם (ראה בספרנו סי' קי"ג), הויפן הקדים את המאוחר בשלשים שנה.
- (24) הר"א המלך התיישב עוד בחיי אביו בעיר פאסטוב ושם מנורא. זה מזכיר גם בס' דרכ' אמונה להצמיח-צדקה, סוף ח"ג: „שמעתי מרובנו ז"ל לפני הסתלקותו שבנו (של המגיד) ר' אברם ה' בא אליו מחוואסטעו (פאסטוב) לראונע בעש"ק וביום א' ה' נסע לבתו, והי הה"מ מלחה אותו ע"י ראייה מביתו עד כניסה לביתו בחוואסטעו“. כנראה שדבר זה נעלם מעיני מחבר המכabb הגניזה, כי העיר פאסטוב אינה מזוכרת אף פעמי אחת במכabbim אלו.
- (25) הויפן שכח להזכיר את המגיד בברכת המתים בחitemה בנו.
- (26) מכתב זה נדפס בס' גניזי נסתרות, אור ונרב כ"א. סגנון מוכחת שהוא מה-גניזה.
- (27) המכabb והמשמע שחבריו של רבינו רצוי שישע אותם והוא סרב. בלקוטי דבריהם סוף ליקוט ט"ו משמע שרבו עצמו רצה לעלות לא"י, אבל נשאר בחו"ל בהשפעת הרמ"ם מוויטבסק וחבריו.
- (28) מכתב זה נדפס בס' אגרות קודש סי' ל"ה. מן הסוגנון נראה שהוא מן הגניזה.
- (29) השל"ה נתקבל להוב בפרואג בסוף שנת שע"ז וההאריך אינו מתאים. בהקצתו לספריו זה העמודים כותב ר' שפטיל בן השל"ה, כי בזמן יציאת אביו מפרואג לא"י היה צערו לימיים, ורק לאחר יציאת השל"ה נתמנה (ר' שפטיל) לדרשן בפרואג (בערך בשנות שפ"א). למשורת של רמנוחות ותמנה ר' שפטיל רק לאחר שש שנים, קיבלו את הרבנות בפיורדא.
- (30) והיכן ברכת המתים „ז"ל“ ?
- (31) מכתב זה נדפס בס' אגרות קודש סי' ל"א וב„רשומות“ ברוך ב'.
- (32) שנת תקל"ז הייתה מעוברת, וזה געלם מהויפן ששכח לציין או"ר או אדר ב'.
- (33) מכתב זה נדפס בגניזי נסתרות, אור ונרב כ"ג. סגנון המכabb נראה שהוא מן הגניזה.

- (35) גלום מן הוינט כי ר' אברהם המלאך כבר נפטר ביום תשרי תקל"ג, להקדים את התאריך כי הנסעה לא"י הייתה בשנה זו — תקל"ז.
- (36) אפונה לימי חג הפסח, הוינט שכח שנית תקל"ז הייתה מעוברת ופרש ויקרא חלה בה טרף ולא לפני פסת.
- (37) בתקה"מ" חובי ב', עמי נ"ב מס' אדמור' מלובאויטש ששמע איש מפי איש בשם מהרייל שטיבין (אתני רבנו), כי רבנו חי, בחג הפסח בלאוניו ויצא בדרך לנסיונו לモהילוב רק בתחלית תקל"ז, וגם זה נעלם מן הוינט.
- (38) (39) במכתב רבנו לר' א מקאליסק, בספרנו סי' ק"ג משמע שהתרומות ותכנים היו ידועים לרבותינו כבר בזמן אסיפה תלמידי המגיד מעוזריטש בקי"צ תקל"ב, ואילו אפשר לומר שבשות תקל"ז היה זה להם כדבר חדש.
- (40) (41) הכם"מ התגורר או עדין בצד, כמו שמספר במכתבו שנDSA בספרנו סי' ב' ו' (ראה גם לעיל עמי י"א העירה 1).
- (42) על מכתבו להרמ"מ מויטבסק, שנDSA בספרנו סי' בוצינא דנהורה (והועתק גם בראש ס' לקוטי אלרים ח"ב) חותם ר' ברוך "במהר" ר' יהיאל מיכל ז'חה"ה" — והוינט החסיר את שתי התיבות לאחרונות.
- (43) הרי בש' תקמ"ג כתב הרמ"מ מכתב מיוחד לנ"ד לרבו עצמוני, ונDSA בספרנו סי' ט"ז.
- (44) אי' לך בתחלת חודש מרחשון, בס' קיצורים והערות עמי קי"ט ק"ב משמע שאו' הי' רבנו בביתו בלאוניו ולא יכול הי' לכתוב מכתבים מפיננסadam השומע מרחוק ומבקש הסברים על גנשא במדינה.
- (45) ראה בספרנו בח"ש בס' קס"ו כי ר' אהרן הלוי הורוויז התישב בטראשלע כמה שנים לפני פטירת רבנו, אח"כ התפרנס בשם "הרבי מסטראשלע" — וזהו שהטעה את הוינט לכנותו שם עיר זו עוד לפני שהתיישב בה.
- (46) ראה הע' 14. אדמור' האמצעי הי' בתקנ"ח בן כ"ד ולא היה לו עדין בת נשואה.
- (47) הוא נפטר בכ"ג אדר תקמ"ז — י"ב שנים קודם לתאריך מכתב זה.
- (48) הוא נהרג ע"י אחד החילים במלחמות פולין-רוסיה בכ"ב תמוז תקנ"ב — ז' שנים קודם מכתב זה.
- (49) עד שנת תקס"ב לא קיבל רבנו את הצעת החסידים לקבוע את י"ט כסלו ליום משתה ברכבים, וגם הוא עצמו לא עשה סעודת הودאה עד אז — ספר השיחות, קין היש"ת עמ' 49.
- (50) מליצה מעוררת חזר למכיר בסגנו של רבנו.
- (51) באותו זמן הי' רבנו אסור בפרטבורג (ראה בספרנו בעבודות הרשומות של המלשניות והגנאה) ולא מסתבר שיזמין אליו את ר' פ' שיק לפטרבורג כדי להתוכח שם.
- (52) מכתב זה הועתק מהעתקה הנמצאת אצל הרב מסדיגורא-אפשטישל שליט"א. העתקה זו היא שני כתבי יד. בראש כתבי אחד שהובא מטשרנוביץ' רשום: המכתב הזה בן ד' דפין געתק אותן באות מכ"ק ממש (!) של כ"ק...בעל התנין... נכתוב על ד' חתיכות ניר, כל חתיכה נכתבה רק מעבר האחד והשני נשאר חלק. וארבעתן היו תפורים יחד בצווף מכתב קטן מאת אדמור'... ר' מרוין... ואני העתקתי הכל אותן באות. המכתב hei מעוטף בקאווערט וכותב אליו ברוסית: "זאת נמצא אצל הארעטען צדיק מרוין". כל פסקא בספרנו היא גליון בפני עצמה עי' לעיל בספרנו סי' פ' כי רבנו נאסר בביתו ביום ד' כסלו ונשלח לפטרבורג וודאי שלא הגיעו שמה ביום אחד.
- (53) מיום ד' כסלו עד ט"ב כסלו יש יותר משבעה ימים — סתייה מניה וביה.
- (54) הפלא ופלא, הוינט המציא אומניבוסים לפני מאה וחמשים שנה!
- (55) כי ויתר, ביום כתיבת המכתב החל בשנה ההיא ביום י"ד שבת, הוינט כותב כי המשפט נערך לטעמ' האחים, ובער למילה מחודש ימים לפני כן, בסוף נובמבר, הוועבר משפטו של רבנו אל הסיגאט, פטפורש בספרנו סי' פ"ה, עי"ש.
- (56) לפי תמסורת יבא רבנו לחירות בג' דחנוכה (ולא בתי' כסלו), וזה מתאים גם למסמכים הרשומים, כאמור בעורות למסמכים שהובאו בספרנו בס' צ"א.
- (57) ח"י טבת תקס"א החל בשבת.
- (58) מורה ט"ס וצל"ע כיו"ח — ר'ת עם כל יוצאי חלציה. בית רבי חלק ב' פ"ד מטופר ושוחט שיק הי' חזון בנים. גם שמה של חותנתו הי' ריזא — על שמה הי' מכונה ר' פנחס וילטער — ולא פיגא.

אגרות בעל התניןא

- (56) בתאריך זה ה"י עדין חי. בתקס"ה הסכימים יחד עם רבנו על הס' עמודי גולה (סמ"ק) ונפטר בח' איר תשס"ט. (משפחות ק"ק שקלאוב).
- הוֹיָף מִתְגָּלָה בַּמְכַתֵּב קָטָנָתָן זֶה חַמְשׁ פָּעָמִים !
- (57) מכתב זה נדפס בס' גנווי נסתירות, אור ר' רב ב', הסגנון הוא של "הגنية החרסונית". ראה לOLUMN במכבת טי' ס"ד ובהערה 60 ותמצא הוכחה לויפורו של מכתב זה.
- (58) מכתב זה נדפס גם בגנווי נסתירות, אור ר' רב, ושם התאריך "תקנ"ז". שני התאריכים אינם מתאימים, כי דברה לא נפטרה בג' תשרי תקנ"ג. (ספר השיחות קי"ז ה'ש"ת עמ' 40).
- (59) מכתב זה נדפס בס' גנווי נסתירות אור ר' רב ג'. הסגנון הוא של הגنية החרסונית.
- (60) הוא נפטר בשנת תשס"ט (ראה מצבתו לעיל הערתה 10), ומכאן ראי שגם המכתב ולעיל ס' ג"ט הוא מזויף.
- (61) נדפס לעיל ס' ג"ט. ועי' בהערה הקודמת.
- (62) הוא נפטר בש' תשס"ט — ראה הערתה 10.
- (63) כל תשובות הרמב"ם שנדרפסו קודם לחאריך מכתב זה היו נקראות בשם "אגרות ושורית" הרמב"ם או "פאר הדור" וככ' ולא היו מחולקות לחלקים. ההוצאה הראשונה והיחידה הקרויה "קובץ תשובות הרמב"ם" ויש בה ג' חלקים נדפסה בליפסיא בש' תרי"ט (ר' רשימה בביבליוגרפיה בקובץ רמב"ם, ירושלים תרצ"ה) ואפילו בהוציא זו אין חלק ב' תשובה ג'ח ואין שם כלל חלוקה לסימנים.

הדף זה ברוזולציה מסך - להדפסה אינטלקטואלית הדפס ישירות מן התוכנה